

Stem høyrefolk ut - forsvar tariffavtalene i havna

Innhold

Redaktøren – Din stemme teller . . .	3
Fremtiden håp	4
Ombygning	6
utenom det vanlige	6
Norsk Heiskontroll	8
Kommunevalget	11
Partiene svarer	15
Framtida	18
Økokrise og fattigdom eller et annet samfunn	18
AP om arbeidsløsheten	21
Rødt om arbeidsløsheten	23
Krav til spiserom og pauser	25
Samles mot arbeidslivs- kriminalitet	27
ID-kort endrer navn til HMS-kort	27
Stanset hver femte byggeplass	27
Historie	28
Det greske folk stanger hodet mot en sosial-demokratisk austerity-mur	32
Rune Larsen etterlyser de andre støttespillerne etter arbeidsulykken i heissjakt i Bærum for snart to år siden	37
Nytt tøy fra HMF til salgs	38
Fra sjakta	39

LEDER´N HAR ORDET

Da er sommerferien over og folk er på vei tilbake i normalen og i jobb igjen. Hellas har blitt enige med EU om en låneavtale, og har med det innsett at EU ble for stor motstander. Dessverre. Hellas vil nå måtte kutte lønninger, pensjoner og selge unna enda mer eiendom. Kanskje de må selge noen øyer snart også? Mens grekerne febrilsk leter i statsarkivene etter verdier som de kan pantsette, sitter Merkel og Tyskland og gnir seg i hendene.

Investorene i Europa har nemlig skygget unna usikre statsobligasjoner i Hellas og eurosonen, og heller gått for trygge tyske statsobligasjoner under den verste gjeldskrisen i Hellas. I følge den tyske tenketanken "Leibniz-instituttet for økonomisk forskning" har Tyskland tjent 900 milliarder kroner på gjeldskrisen i Hellas. Siste jeg hørte var at tyskerne skal kjøpe flyplassene i Hellas, siden de også må selges til investorer. Er som man sier i fotball: Tyskerne vinner alltid.

Her hjemme i oljelandet er det lokalvalg. Et valg hvor du skal bestemme hva slags politikk det skal føres der hvor du lever og bor – i kommunene. I sommer innførte den blåblå regjeringen flere endringer i Arbeidsmiljøloven(AML). Negative endringer. Den kanskje alvorligste endringen var åpningen av generell midlertidig ansettelse. Nå er det jo fritt fram å ansette midlertidig i motsetning til før. Akkurat denne bestemmelsen har det blitt tatt omkamp på – i kommunene. Over 40 kommuner har vedtatt å følge den gamle bestemmelsen i AML om å ikke åpne opp mer for midlertidig ansettelse. Kommunen er Norges største arbeidsgiver, så her er det muligheter for å stikke kjepper i hjula til de blåblås fiendtlige politikk mot arbeidslivet. Forhåpentligvis kommer også de folkevalgte til Arbeiderpartiet å se mot venstre i politikken før valget, de har over 3000 folkevalgte i kommunene – men kun stilt AML-forslaget i 10 kommuner totalt. Her har de ihvertfall en jobb å gjøre.

Bruk stemmeretten din, gjør en forskjell!

Nå er det under en måned til Heiscupen i Helsinki. Hvordan er formen? Er fotballskoå pussa og shin'a opp?

HEISMONTØREN

Redaktør: David Coron-Andersen
I redaksjonen: Johnny Leo Johansen,
Kristoffer Warhuus, Tor-Erik Lundberg,
Olle Andersson og Bjørn Tore Egeberg
Forsidefoto: Klassekampen

Nr. 3 – September 2015

Bladets adresse:
HEISMONTØREN
Schweigaards gate 34 f,
oppgang 2, 0191 Oslo
Telefon: 22 17 45 50
Telefax: 22 17 45 53
E-post: redaksjonen@heis.no

Årgang 47

Ettertrykk anbefales når kilde er angitt.
Grafisk produksjon: 07 Media AS, Oslo
Opplag: 1200
Redaksjonen avsluttet xx.xx
Neste nummer: Desember
Neste deadline: 16. november

David – Bilde tatt av Iver Aastebøl

Redaktøren – Din stemme teller

Nå er det kommunevalg – bruk din stemmerett.

Mandag 14. september er det kommune- og fylkestingsvalg. Valgdeltakelsen til disse valgene har de to siste tiårene ligget rundt 60 % og er nesten 20 % mindre enn ved Stortingsvalg. Det er for meg litt forunderlig, men kan vel forklares med at media har størst fokus på de store og riksdekkende sakene.

Jeg mener at kommunevalget er like viktig som stortingsvalget. Det er i kommunene det bestemmes hvordan pengene fordeles selv om det er regjeringen og stortinget som styrer kommuneøkonomien gjennom statsbudsjettet.

Hvorfor skal du stemme? For det første er det den enkleste måten å ha innflytelse på hva slags samfunn man ønsker å leve og arbeide i. Det andre er respekten for historien ved mange års kamp for å få den innflytelsen. Allmenn

stemmerett etter mitt syn fikk vi ikke før kvinnene også fikk stemmerett i 1913, 15 år etter alle menn over 25 år fikk stemmerett.

Det er de forskjellige folkelige bevegelsene f.eks. fagbevegelsen og kvinnebevegelsen som har bidratt til at vi har mange og gode velferdsordninger i dag. Dette vil selvsagt alltid være under press.

Det er i lokalsamfunnene vi som enkeltindivider har større muligheter til å diskutere og påvirke hvordan vi ønsker det i nærmiljøet vårt. Hva som er de viktigste sakene i de forskjellige lokalsamfunnene varierer vel mye, men det meste handler om gode velferdstjenester for alle innbyggerne. Sakene som kommunene har stor innvirkning på er barnehage, eldreomsorg, skole, idrett, kultur, samferdsel, klima, boligpolitikk og en seriøs arbeids- og næringspoli-

tikk. Skal det privatiseres eller satses på offentlige fellesskapsløsninger. Her er det mange viktige saker som treffer oss i hverdagen.

I denne utgaven har vi satset litt på kommunevalget og prøver å få frem de sakene som foreninga mener er viktigst og partiene sine svar på dette. Disse spørsmålene kan være lure å stille de lokale partiene i din kommune.

Bruk din demokratiske rett – STEM – Fordi din stemme teller mer enn du tror.

Takk til alle i redaksjonen og alle bidragsyttere til dette nummeret.

Godt valg

Redaktøren

Fremtidens

Tekst og foto: Alexander Jordnes

I kjent stil, trappet David Coron-Andersen, Rune Larsen og undertegnede opp på OPPHEI sine lokaler tidlig en tirsdagsmorgen, for å møte de nye OPPHEI lærlingene i 2015. At sommeren er over, røpet pipelydene fra de våte skosålene etter hvert som de unge spente lærlingene kom inn i klasserommet.

håp!

Vårt oppdrag var å ønske de nye velkommen inn i faget vårt. De fulgte nøye med da det ble en rask innføring av avtaler, men ørene spisset seg kanskje litt ekstra da Heiscupen ble nevnt, et par av de har til og med rukket å melde seg på.

At det skulle bli nettopp disse unge menneskene vi hadde foran oss er ingen selvfølge. Ikke nok med at de skulle gjennom

et nåløye, men nåløyet har ikke vært så trangt siden i 2004. Åtte lærlinger på landsbasis, fordelt på åtte landsdekkende bedrifter er ikke ønskelig. At bedriftene frykter nedgangskonjunktur eller har planer om å vri rekrutteringen vites ikke. En av de "fire store" bedriftene er ikke en gang representert i dette kullet.

Hovedrekrutteringen til heis bør forekomme fra lærlinger på styrt

opplæring. Samfunnsansvaret vi har som bransje og utdanne unge mennesker må tas.

Vi ønsker de nye lærlingene våre velkommen inn i faget vårt, og alle montører må huske på sitt ansvar for en god og helhetlig opplæring.

La de få prøve seg!

OMBYGNING

utenom det vanlige

Alle foto: DNT – Ombygning heis

I våre dager er det lett å bli godt vant med maskinromsløse heiser, med lett materiell, plug and play og en detaljert montasjebok å montere etter. For mange kan det kanskje føles overveldende å få beskjeden som Morten Sandaas og Erik Øvereng fra Schindler i Oslo fikk, nemlig at de skal bygge om de 80 kvm. store pneumatiske lamelldørene på kulisseheisen på Det Norske Teateret (DNT). Dette tok de staute montørene fra Schindler på strak arm.

Heisen er bygd i 1985 av Reber Schindler Heis. Sjøføren som fraktet materiellet til DNT i 1985, var ingen ringere en Erik Øvereng selv, som på den tiden var ansatt som sjåfør for Schindler i Oslo. Dette var naturlig nok et ganske spesielt prosjekt for Schindler, under montasjen var sveitserne med for å bistå under byggingen av bunn og toppbøylen, sammen med montører fra Oslo.

Heisen har en kapasitet på 5000 kg, gulvarealet på stolen er ca. 50kvm, 80 kvm. stor dørflate, 3 motvekt og Miconic B styring.

Morten Sandaas kan fortelle at ombyggingen var en lærerik utfordring med mye prøving og feiling. Tilgangen til smien og verkstedet på teateret var en stor fordel å ha i umiddelbar nærhet. Han forteller også at det er forestil-

linger i nær fremtid, hvor det er solgt mange billetter, der heisen er en viktig del for at kulissene skal fraktes opp og ned fra verksted og smie til scenen. Presset lå der, men tilslutt ble de ferdige.

Norsk Heiskontroll

– det er vi som kontrollerer sikkerheten på heiser, rulletrapper og løfteplattformer i hele Norge

Redaktøren: Heismontøren har invitert Heiskontrollen til å bidra med litt fagstoff til bladet vårt. Vi ønsker å ha fokus på faglig- og sikkerhetsmessig kvalitet i tiden fremover og tar gjerne i mot forslag/bidrag fra relevante aktører i heisbransjen.

VI KONTROLLERER

Personheis

Løftebord med persontransport

Bilheiser og løfteplattformer for biler med tilgjengelighet for personer

Løftebord for varetransport som bryter etasjeskiller

Løfteplattform

Trappeheis

Rulletrapp/Rullende fortau

Vareheiser og småheiser

Sikkerhet og trygghet for heiseiere står i sentrum av Norsk Heiskontrolls virksomhet og vi opptrer med profesjonalitet, spisskompetanse og integritet i møte med våre kunder og ved gjennomføring av inspeksjon og sikkerhetskontroller.

Norsk Heiskontroll utfører bortimot 20 000 periodiske sikkerhetskontroller og 1500 samsvarskontroller hvert år. Mye har skjedd siden Stiftelsen Norsk Heiskontroll ble opprettet 1. august 1987. Den gang forholdt vi oss bare til et par standarder, og teknisk forskrift inneholdt lite informasjon om heiser.

Det fantes heller ikke teknologiske hjelpemidler i forbindelse med utførelse av kontroller, og kontrollørene gikk rundt med en bunke ark som de sirlig førte inn feil og mangler på. I dag har teknisk forskrift blitt mye mer kompleks og det er kommet en mengde standarder som vi må forholde oss til.

For at våre kontrollører skal ivareta den økende mengden av forskrifter og

standarder i forbindelse med inspeksjon av heis i tillegg til typegodkjenninger for hver enkelt heistype, har Norsk Heiskontroll siden 2004 satset stort på utvikling av IT-systemer og verktøy. Vi var tidlig ute med å benytte smarttelefoner som arbeidsverktøy og å utvikle standardiserte elektroniske sjekklister som er tilpasset hver enkelt løfteinnretning. Disse sjekklisterne gjør at kontrollene gjennomføres så likt som mulig over hele landet.

Men selv om utviklingen har ført til gevinster både for heiseier, heis- og servicefirma og vår egen bedrift, så er det alltid noe som var enklere og bedre før. Et godt eksempel på dette er «Nøkkelen». Før vi begynte å sertifisere heiser etter heisdirektivet, så fantes det kun én standardnøkkel til maskinrom-

Nøkkelutfordringer...

mene/styreskapene. I dag så finnes det én nøkkel til hver heistype og det går nok med litt mer tid nå til å finne riktig nøkkel til riktig skap. Men med den teknologiske utviklingen som vi ser i dag, så er det kanskje lov å håpe på at vi en gang i nær fremtid beveger oss tilbake til en universalnøkkel – om enn i en litt mer moderne utforming.

En annen effekt av utviklingen av standarder og forskrifter er at vi har fått bredere fagområde hvor vi utfører ulike typer kontroller. Fra å bare kontrollere heiser tar vi nå kontrolloppdrag både etter maskindirektivet, heisdirektivet og på arbeidsutstyr etter maskinforskrifter. Flere løfteinnretninger og kontrolloppdrag gjør at vi har en sunn og fremoverlent organisasjon og vi er stolte over den jobben vi gjør for å kontrol-

lere at heiser og andre løfteinnretninger er trygge for daglig bruk.

«I Norsk Heiskontrolls vedtekter er det nedfelt at vi skal delta i nasjonalt og internasjonalt standardiseringsarbeid på området løfteinnretninger. I arbeidet med det nasjonale regelverket samarbeider vi med Direktoratet for byggkvalitet (DiBK), og i samarbeid med Standard Norge representerer vi Norge i ulike komiteer og arbeidsgrupper for internasjonalt standardiseringsarbeid.»

FAKTA

NORSK HEISKONTROLL

- Akkreditert og uavhengig sikkerhetskrollorgan som siden 1987 har drevet systematisk arbeid for sikkerheten på løfteinnretninger
- Landets største organisasjon innen sikkerhet på heis og andre løfteinnretninger
- Gir bistand til sentrale og kommunale myndigheter
- Våre kontrollører har den bredeste erfaringen innen kontroll av heis og løfteinnretninger
- Kompetansesenter og informasjonskanal innen aktuelt regelverk
- Våre kontrollører er godkjente sikkerhetskrollører og blir regelmessig kurset
- Gransker ulykker og utfører kontroll av løfteinnretninger etter ulykker
- Våre kontrollører er faglærte og har detaljkunnskap om ulike typer løfteinnretninger
- Deltar med eksperter i nasjonalt og internasjonalt standardiseringsarbeid
- Våre kontrollører har hovedfokus på at bruk av løfteinnretninger ikke skal medføre personskade

OPPROP: UT AV EØS!

Hvorfor skal EU bestemme over Norge når folket har sagt nei? **Vi krever at folkestyret respekteres!**

Det norske folk har sagt nei til EU-medlemskap i folkeavstemming to ganger, og i over ti år har det vært et solid flertall mot norsk medlemskap på målinger. I dag er det mulig for oss å bestemme vår egen utenrikspolitikk, valuta- og pengepolitikk, fiskeri- og landbrukspolitikk. Et EU-medlemskap ville utelukket dette. Norsk EU-tilpasning pågår likevel for fullt gjennom EØS-avtalen. Siden 1994 har EØS vært i stadig forandring. Hvert år blir flere hundre EU-regler og direktiver tatt inn i norsk lov. Norge fremforhandlet en vetorett, men ulike regjeringer unnlater å bruke den. Dette undergraver vårt nasjonale folkestyre og demokrati, og hensynet til miljø og solidaritet.

Vi mener at det er Stortinget, Sametinget, Høyesterett, norske kommunestyre eller partene i norsk arbeidsliv, og ikke EU, som skal bestemme over for eksempel:

- Norsk arbeidsliv og hvordan kampen mot sosial dumping og arbeidslivskriminalitet best kan føres
- Norsk distriktspolitikk, som arbeidsgiveravgiften
- Anbudsregelverket, og om man ønsker at det offentlige, frivillige organisasjoner eller private skal drive omsorgstilbud
- Hvilke tiltak som er best for å oppnå likestilling
- Om brevpost, kollektivtransport og jernbane i Norge skal konkurranseutsettes
- Hvordan norske banker skal reguleres
- Hvordan norske naturressurser som olje, gass og mineraler kan

forvaltes og hvordan vannkraften i Norge best kan brukes til å bygge industriarbeidsplasser

- Hvordan vi best kan forvalte norsk fisk, jord og skog, og verne om naturgrunnlaget for samisk kultur
- Hvilke regler vi skal ha for å sikre et sunt landbruk og trygge matvarer her i landet

Underskrifterne av dette oppropet krever at EØS-avtalen sies opp og erstattes av en handelsavtale.

Norge er EUs femte største handelspartner. Vi har en mengde varer EU ønsker å kjøpe – som fisk, olje, gass og mineraler. Vi har også en kjøpesterk befolkning som kjøper varer fra EU i konkurranse med varer fra USA og Asia. Verdien på vareimport fra EU har økt med 250% siden 1992.

EU inngår normale tosidige handelsavtaler med andre land. EØS-avtalen, der Norge blir underlagt stadig nye direktiver gjennom EUs frie flyt av varer, tjenester, kapital og arbeidskraft, er et særtilfelle i verden. Avtalen betyr press for mer private løsninger og mindre offentlig, nasjonal styring. Vi mener at Norge må forhandle frem en jevnbyrdig, tosidig handelsavtale med EU, med minst like gode vilkår for fiskeri og landbruk som i dag. Vi mener at det er det norske folk gjennom en folkeavstemming som skal avgjøre vårt forhold til EØS.

En rekke profilerte personer ber deg om støtte til kravet om at EØS-avtalen sies opp og at Norge forhandler fram en ny avtale med EU.

Amal Aden, forfatter
Bjørn Alterhaug, professor/jazzmusiker
Jan Olav Andersen, leder EL & IT forbundet
Ivar Balkken, tidl landslagstrener i volleyball
Lars Petter Bartnes, leder Norges Bondelag
Kirsti Bergstø, stortingsrepresentant for SV
Agnes Bolsø, førsteamanuensis
Erling Borgen, filmskaper
Elling Borgersrud, artist
Kristin Braa, professor
Kjell M. Bryggjeld, høyesterettsadvokat
Erik Dammann, tidligere leder Fremtiden i våre hender
Don Martin, artist
Lotta Elstad, forfatter
Bent Endresen, høyesterettsadvokat
Kjartan Flegstad, forfatter
Karoline Frogner, filmskaper
Ann Merete Furuberg, leder Norsk Bonde- og Småbrukarlag
Olaf Gjedrem, tidl stortingsrepresentant for KrF
Beatrice Halsaa, professor/kjønnsforsker
Cecilie Hansen, ordfører Sør-Varanger kommune
Jon Hellesnes, professor

Vigdis Hjorth, forfatter
Margrethe Høydalsvik, informasjonskonsulent Kirkens Bymisjon
Ida Maria, artist
Jester, artist
Lars Johnsen, nestleder Norsk Transportarbeiderforbund
Åsa Kjerstine Kjelberg Moen
Kathrine Kleveland, leder i Nei til EU
Mimmi Kvisvik, forbundsleder Fellesorganisasjonen (FO)
Hans Olav Lahlum, forfatter
Erling Laugsand, leder i Senterungdommen
Berit von der Lippe, professor
Gerd von der Lippe, professor
Audun Lysbakken, leder i SV
Linn-Elise Øhn Mehlen, leder i Rød Ungdom
Jon Michelet, forfatter
Kari Anne Moe, filmregissør
Bjørnar Moxnes, leder i Rødt
Aslak Sira Myhre
Trond Nordby, professor
Aasmund Nordstoga, artist
Gert Nygårdshaug, forfatter

Egil «Drillo» Olsen
Marion Palmer, forfatter
Arne Pedersen, leder av Kystfiskarlaget
Roy Pedersen, leder LO i Oslo
Sverre Pedersen, forbundsleder Norsk Filmforbund
Eystein Skjerve, professor
Ida Lovise Skylstad, tidligere nestleder Natur og Ungdom
Harald Stabell, høyesterettsadvokat
Thorvald Steen, forfatter
Shoaib Sultan, rådgiver
Anita Apeltun Sæle, tidligere stortingsrepresentant for KrF
Atle Teigland, konserntillitsvalgt Aker Solutions ASA
Lars Thue, forsker
Torbjørn Trondsen, professor
Anne Beathe K. Tvinnerem, nestleder Senterpartiet
Trygve Slagsvold Vedum, leder Senterpartiet
Arnstein Vestre, leder i Natur og Ungdom
Steinar Westin, professor
Nicholas Wilkinson, leder i Sosialistisk Ungdom
Peter Ørebech, professor
Ann Ørjebu, tidl leder i Industri og Energi Ungdom
Hanne Ørstavik, forfatter

Skriv under oppropet!

For mer informasjon om oppropet ring 22 17 90 20
eller send e-post til neitileu@neitileu.no

www.utaveos.org

#utaveos

Kommunevalget 2015

Vi pleier å anbefale folk å stemme på partier som er mot EU og EØS, enten det er kommunevalg eller stortingsvalg. EØS er drivkraften for alle forverringer i arbeidslivet, gjennom frislipp av bemanningsbyråer, og forbud mot det de kaller diskriminerende bestemmelser (som krav om tariffavtale for bedrifter som skal konkurrere om offentlige kontrakter). Er man mot EØS så støtter man ofte fornuftige avgjørelser når kommunene skal kjøpe inn heiser, varer og tjenester.

Tekst: Bjørn Tore Egeberg. Foto: Johnny Leo Johansen.

Hva legger så de forskjellige nei-partiene vekt på i årets valgkamp?

Senterpartiet vil ha grønne byer, levende distrikt og små forskjeller

Senterpartiet vil ha en politikk som tror på mennesker og lokalsamfunns evne til selv å skape sin egen framtid. Norge trenger et parti som vil ta hele landet i bruk og bygge samfunnet nedenfra. Partiet er for små kommuner, og mot tvangen som regjeringen og AP vil bruke for å slå sammen kommuner.

Senterpartiet har foreslått å forby norskregistrerte foretak å ansette personer på kontrakter som inneholder formlinger som «fast ansatt uten lønn mellom oppdrag» og kontrakter med

tilsvarende mening. Senterpartiet mener slike ansettelsesformer er ulovlige midlertidige ansettelser. Disse ansettelsesformene er utbredt i bemanningsbransjen, og en svært stor andel av de som omfattes av slike kontrakter er utenlandske borgere fra EØS-området.

Ja til norsk mat. Senterpartiet støtter bøndene. De er også på gang med en kampanje mot kasting av mat.

SV vil gi 6 milliarder mer til fellesskapet

SV har lagt fram en plan for kommunøkonomien med en økning på til sammen 12 milliarder kroner fra 2015 til 2016, som gjør det at norske kommunestyre til neste år kan bevilge mer

penger til de oppgavene i livet som vi har valgt å løse i fellesskap: Til omsorg for våre gamle, til bedre undervisning og skoledag for våre barn, og bedre kollektivtilbud i hele landet. SV sier at de kan bruke så mye mer på fellesskapet fordi de ikke vil gi skattelette til de som alt er bemedlede og velstående. SV har lagt fram forslag om Heldags-skolen. Det vil si at leksene gjøres på skolen med lærer til stede. Øvingsarbeidet er noe av det viktigste som skjer i skolen, men i dag er store deler av dette arbeidet skjøvet ut av skoletiden, og inn i hjemmet, det gjør at skolen bidrar til å opprettholde sosiale forskjeller, sier SV leder Audun Lysbakken. SVs Ivar Johansen gjorde en god jobb for å stoppe ulovlig montasje av alarmer i Omsorgsbygg AS og Undervisningsbygg AS, kommunale selskap i

Kommunen er også arbeidsgiver. Stem inn noen som støtter tariffavtaler.

Oslo. SV er til å stole på når det kommer opp saker om sosial dumping i kommunestyrene.

Rødt reiser kampen mot forskjells-Norge

Partileder Bjørnar Moxnes sier: «Vi går til valg på å skape et vendepunkt i kampen mot forskjells-Norge. I kommuner og fylker landet rundt skal vi undergrave Erna Solberg og Siv Jensens prosjekt for økte forskjeller i det norske samfunnet. Derfor går vi inn for gratis barnehage og SFO, lavere lønninger for politikere og toppledere i kommunene, profittfri velferd og å gi de ansatte faste og hele stillinger».

Rødt støtter fagbevegelsens kamp mot sosial dumping, og har vært det tyde-

ligste partiet i den faglige kampen mot EØS, spesielt gjennom Boye Ullmann. Det var Rødt som dro i gang kampanjen for at kommunene skulle vedta å følge reglene om midlertidige ansettelser i den gamle arbeidsmiljøloven. Rødt har også fått AP på plass på steder der AP har vingla på dette spørsmålet (Vågan). Anders Evenstuen fra Rødt har vært sentral i støttearbeidet for bryggesjauerne.

Rødt er bekymra for økt arbeidsledighet og kritiserer regjeringens passivitet. Partiet har lagt fram egen tiltaksplan for flere arbeidsplasser. Her står det blant annet om jernbanebygging, modernisering av vannkraftverk, og et industrikraftregime som skal føre til at kraft blir brukt til norske arbeidsplasser, og ikke til krafteksport til EU.

Arbeiderpartiet, MDG, KrF og Frp har forskjellig mål

Men målene viker hver gang det dukker opp en EØS-bestemmelse som stopper gode tanker. Og det gjør det ofte.

Høyre og Venstre støtter EUs markedsliberalisme uten forbehold

Det er ikke tilfeldig at det er disse partiene som går mest aggressivt til verks for å undergrave tariffavtaler.

Partiene svarer

Fagbevegelsen har begynt å føre selvstendig valgkamp. De lokale LO-ene gjør dette best. De gjør en grundig jobb med å stille de rette spørsmålene til partiene. Her har dere svarene fra partier i Oslo. Høyre, Venstre og Frp nekter vanligvis å svare på spørsmål fra LO, og har heller ikke gjort det her. Heismontøren har valgt ut noen spørsmål, forkortet partienes svar kraftig, og setter partienes svar i rekkefølge etter hvem som – etter vår mening – har mest å melde på hvert enkelt spørsmål.

Tekst: Bjørn Tore Egeberg og LO i Oslo Foto: Attac Norge

Vil partiet aktivt arbeide for å utjamne levekårsforskjeller i Oslo, og i så tilfelle hvordan?

Forskjellen mellom gjennomsnittlig levealder er åtte år mellom Oslo øst og vest. Den generelle helsetilstanden er markant lavere på østkanten, eksempelvis er helsetilstanden for 40-åringene på østkanten tilsvarende 60-åringene på vestkanten. Om lag 18 prosent av de som lever i en barnefamilie i indre øst har inntekt under fattigdomsgrensa, antallet i ytre vest er i underkant av fem prosent.

De som bor i Holmenkollåsen tjener seks ganger så mye som de i drabantbyene, og det er 15 ganger så høye formuer i og rundt Holmenkollåsen som på Bjørndal i Søndre Nordstrand.

Svar:

Rødt:

Rødt kjemper mot en klassesdelt by. Folk i Oslo behandles forskjellig og har ulike muligheter. Det ser vi i arbeidslivet, i boligpolitikken og i fordeling av ressurser og goder. Et eksempel er at kollektivtilbudet i øst er sprenget, mens det i vest er god plass på T-banen.

Det er mange områder hvor tiltak og jevnere fordeling av ressurser vil bidra til å utjevne levekårsforskjeller i Oslo. Vi nevner kort noen viktige områder:

- Gratis barnehage og skolefritidsordning (AKS).
- Gratis læremidler på alle studieretninger i videregående skole.
- Økonomisk sosialhjelp må heves til SIFO-normen.

Rødt:

Et sosialistisk samfunn er nødvendig for å få en varig løsning på klasseforskjeller og klasseundertrykking

SV:

Ja. SV ønsker et samfunn med små økonomiske forskjeller. Arv og sosial bakgrunn skal ikke avgjøre hvilke muligheter du får i livet. Derfor ønsker vi en radikal omfordeling. En slik omfordelingspolitikk må skje på mange felt: gjennom skattepolitikken, i utdanningspolitikken, i helse- og sosialpolitikken, i eldreomsorgen og i boligpolitikken. Offentlige og universelle velferdsordninger sikrer alle menneskers vesentlige behov. Derfor er SV en forsvarer av fellesskapsløsninger og offentlige velferdstilbud.

AP:

JA – Oslo har gått sammen med staten om flere områdesatsinger. Søndre Nordstrand, Groruddalen og Gamle Oslo har blitt tilført midler for å utjevne forskjeller i levekår.

Fortsatt er det mange uløste oppgaver i disse områdene og det er ulike utfordringer innad i de enkelte bydelene. AP mener at områdesatsingen bør utvides til flere områder og til en lengre periode for å virke etter hensikten. Vi mener det er nødvendig med en ekstra innsats for å sikre byens innbyggere like muligheter og forebygge store sosiale forskjeller i byen.

SP:

Ja, Oslo Senterparti vil aktivt jobbe for å utjevne levekårsforskjellene i Oslo.

Vi vil blant annet:

- Sikre at det bygges utleieboliger til selvkost gjennom å etablere et samarbeid mellom boligkooperasjonene og Oslo Kommune.

- Arbeide for medfinansiering av boligutvikling fra staten gjennom Husbanken
- Vurdere om inndelingen av skolekretsene kan brukes som et ledd i utjevning av levekår
- Gi kultur- og idrettsorganisasjoner støtte til utjevningstiltak

MDG og KrF vil også arbeide for å utjevne levekårsforskjeller.

Vil partiet gå inn for utbyttebegrensning for kommersielle barnehager og at grunnbemanningsavtalen også skal gjelde for disse?

Penger skal gå til velferd og ikke profit. Allerede har private barnehager normalt lavere lønnsutgifter og dårligere pensjonsavtaler enn i det offentlige. Det forsterker kravet om at bemanningen må være like god som for offentlige barnehager.

Svar:

SP, SV, MDG og Rødt svarer JA. KrF har ikke svart.

AP:

Vi vil beholde dagens grunnbemanningsavtale som sikrer nok voksne per barn i de kommunale barnehagene og arbeide for at dette blir normen i de private barnehagene.

Når det gjelder utbyttebegrensning, sier kommuneadvokaten i en uttalelse av 12.08.2014 at kommunen ikke har anledning til å stille et slikt krav. Arbeiderpartiet vil derfor ikke stille et slikt krav.

Vil partiet kreve at bedriften har lærlinger i det arbeidsområdet anbudet gjelder ved offentlige kontrakter og sørge for at elever i større grad søker og fullfører yrkesfag?

Oslo kommune har skjerpet krav til lærlinger for å få oppdrag i 2014. Det må praktiseres at bedriften har lærlinger i fagområdet anbudet gjelder. Rådgivningstjenesten må stimulere unge til å søke yrkesfag samtidig som alternative løp i yrkesopplæringen synliggjøres.

Svar:

AP, SV, KrF, Rødt, MDG og SP svarer JA

Vil partiet tilby de deltidsansatte i kommunen som ønsker det rett til heltid? Mange arbeider deltid, men ønsker heltid. Dette vil sikre ansatte en tryggere hverdag og en inntekt å leve av og gjøre arbeidsplasser som sliter med rekruttering mer attraktive.

Svar:

SP:

Ja! Oslo Senterparti vil sørge for at Oslo kommune legger til rette for heltidsstillinger for dem som ønsker det, med heltid som en rett og deltid som en mulighet.

SV:

Ja. SV vil kjempe mot ufrivillig deltidsansettelser. Vi vil at kommunalt ansatte som ønsker det skal få tilbud om heltidsstillinger. Dette er en av SVs definerte hovedprioriteringer foran dette kommunevalget.

Rødt:

Rødt vil at alle som jobber deltid i kommunen skal få tilbud om full stilling dersom de ønsker det. Mange kommunalt ansatte, særlig kvinner, har så små stillingsbrøker at jobben ikke gir opptjening av pensjonsrettigheter, så små stillingsbrøker må avskaffes.

AP:

JA. Oslo Kommune skal være en være en langsiktig, motiverende og forutsigbar arbeidsgiver. Vi vil tilby flest

mulig hele og faste stillinger, og fjerne ufrivillig deltid.

MDG svarer Ja og KrF svarer ikke på spørsmålet.

Vil partiet ta initiativ til at kommunen i perioden 2015–2019 gjennomfører minst to forsøk med seks timers dag / 30 timers uke med full lønnskompensasjon?

Kortere arbeidstid gir den enkelte større muligheter til å delta både i arbeid og på andre arenaer i samfunnet og kan bidra til større samfunnsengasjement og utvidet demokrati. Kortere arbeidstid må også sees som en del av den nødvendige omstillingen mot et mer bærekraftig samfunn. I et likestillingsperspektiv hvor mange kvinner jobber ufrivillig deltid kan kortere arbeidstid brukes som et middel til å fordele arbeidet på en bedre måte. Kortere arbeidstid vil redusere både sykefravær og uføretrygding, da trivselen normalt øker.

Svar:

SV, SP, MDG og Rødt svarer Ja.

AP og KrF svarer Nei.

Vil partiet innføre solidaransvar for lønn og feriepenger for kommunen som byggherre, i tråd med dagens ordning for hovedentreprenør?

Tiltaket vil kun gjelde der tariffavtalen er allmenngjort. Det vil bety at kommunen blir gjort medansvarlig for ubetalt lønn og feriepenger for sine direkte oppdragsgivere og motvirke bruk av useriøse bedrifter.

Svar:

AP:

JA... –Vi vil vurdere det. Vi har fremmet forslag om at byrådet skal legge frem

en vurdering av hvordan kommunen som byggherre som skal ta solidaransvar på bakgrunn av privat forslag fra Libe Rieber-Mohn og Rina Mariann Hansen om sterkere innsats mot sosial dumping, svart økonomi og arbeidsmarkeds kriminalitet i Oslo kommune behandlet i bystyret 12.11.2014. Manglende lønnsutbetaling mv hos hovedentreprenør og evt underentreprenører vil stå sentralt i denne sammenheng.

SV:

Ja. SV vil for øvrig ikke inngå avtaler med leverandører som nekter tariffavtale med sine ansatte. Vi vil kontraktfeste regler som sikrer at kommunens avtalepart er ansvarlig for oppfølging av lover og tariffavtaler. Dessuten vil SV sette et tak på ett nivå med underleverandører og et tak på antall underleverandører totalt ved kommunale anbud for å motvirke undergraving av arbeidstakerrettigheter.

Rødt:

Rødt vil innføre solidaransvar som beskrevet over. Sosial dumping må bekjempes blant annet ved aktiv oppfølging i kommunens egne virksomheter og offentlige kontrakter. Vi vil også kreve at arbeidet skal utføres av tilbyder og dennes ansatte, men at hvis bruk av underentreprise allikevel er nødvendig, skal kontraktene stille krav om maksimalt to ledd.

SP:

Ja! Oslo Senterparti vil stille krav om tarifflønn, regulert arbeidstid og faste ansettelser i offentlige kontrakter, og motvirke sosial dumping gjennom å innføre prinsippet om solidaransvar for kommunen som byggherre.

MDG svarer Ja og KrF svarer Nei på spørsmålet.

Vil partiet prioritere bedrifter med landsomfattende tariffavtale ved inngåelse av offentlige kontrakter og kreve at kontrakter oppheves dersom de ansatte nektes å inngå landsomfattende tariffavtale etter norsk lov?

Tariffavtale er et viktig virkemiddel mot sosial dumping, arbeidslivskriminalitet og svart arbeid. Det gjør det lettere å iverksette vedtatte tiltak for et mer seriøst arbeidsliv.

Konflikter på Oslo Havn kunne vært unngått ved å respektere ILO konvensjon 137 og inngåtte tariffavtaler. Det synliggjør samtidig behovet for et havnestyre som ikke opptre som arbeidsgiverpart i tariffkonflikt det ikke er en del av.

SV:
Gjennom underbetaling, svart økonomi og uoversiktlig kjeder av underleverandører, tar kriminelle selskaper ut stor profitt.

Svar:

SV:

Ja. Gjennom underbetaling, svart økonomi og uoversiktlig kjeder av underleverandører, tar kriminelle selskaper ut stor profitt. Ansatte og seriøse selskaper som følger spillereglene blir taperne. SV vil ikke inngå avtaler med leverandører som nekter tariffavtale med sine ansatte.

SV mener for øvrig at Den internasjonale arbeidsorganisasjonens (ILO) konvensjon 137 skal legges til grunn for havnedrift.

SP:

Ja! Anbudsutlysninger som har pris som eneste variabel er en uting. Det er klart at det også er mye annet som er viktig, som at vi ikke bidrar til å gjøre arbeidslivet mer useriøst fra folket (og arbeidstakernes, og de seriøse foretakenes) egne offentlige sektor. Ryddige tariffavtaler er et solid kvalitetsstempel, og gir redskaper til de ansatte til å løse uryddighet og rot internt gjennom de virkemidlene og samarbeidsarenaene de fleste tariffavtaler supplerer loven med.

Rødt:

Rødt vil at bedrifter med landsomfattende tariffavtale skal prioriteres ved inngåelse av offentlige kontrakter, og vil også kreve at kontraktene skal oppheves dersom de ansatte nektes landsomfattende tariffavtale.

Rødt Oslo støtter havnearbeidernes kamp for ryddige forhold i havnene. Havnearbeidernes fortrinnsrett til losse- og lastearbeid motvirker utnyttelse av underbetalte sjøfolk og midlertidig ansatte, og fungerer som et bolverk mot sosial dumping i havna.

AP:

Så vidt vi vet er det ikke lov å prioritere bedrifter med landsomfattende tariffavtale.

AP:

Så vidt vi vet er det ikke lov å prioritere bedrifter med landsomfattende tariffavtale. Vi vil imidlertid stille strenge krav til ansattes lønns- og arbeidsvilkår. Oslo AP ønsker å bruke offentlige innkjøp til å fremme kvalitet, produktivitet og et organisert arbeidsliv med faste ansettelser. Ved å stille krav til en viss andel egne ansatte, begrenning av antallet underleverandører og stille krav til kompetanse og sikkerhetsopplæring vil vi sørge for at bedrifter som inngår avtale med Oslo kommune er seriøse.

KrF svarer Nei og MDG svarer ikke på spørsmålet.

Vil partiet fortsatt benytte faste ansettelser i kommunen selv om arbeidsmiljøloven gir adgang til midlertidige kontrakter på generelt grunnlag?

Både forskning og erfaring viser at økt adgang til midlertidige ansettelser ikke fører til økt sysselsetting. Men det blir lettere å si opp folk og dermed økt arbeidsløshet. Sjefenes innflytelse øker på bekostning av de ansatte. Dette vil ramme ungdom og kvinner hardest. Økt midlertidighet svekker kompetansebygging, undergraver ordnede lønns- og arbeidsvilkår og øker faren for sosial dumping og arbeidslivskriminalitet.

Svar:

Rødt, SV, SP, AP og MDG svarer Ja. KrF svarer ikke på spørsmålet.

Økokrise og fattigdom eller et annet samfunn

Tekst: Bjørn Tore Egeberg.

Illustrasjon: Robert Couse-Baker

Tre av partiene arbeider på hvert sitt vis for et annet samfunn. De andre tror at kapitalismen vil tilpasse seg, og overvinne de problemene som vil dukke opp. Det er gode grunner til å tvile på at veksten vil fortsette inn i forbruksparadiset. Så se nærmere på alternativpartiene før du stemmer.

Tror du veksten kan fortsette uten at utslippene får Nord-polen til å smelte? Tror du forsuringen av havet kommer til å gå over av seg sjøl? Tror du krisa i Spania, Hellas osv. kommer til å gli over i varig vekst? Ikke det? Da bør du se

nærmere på de partiene som arbeider for et annet samfunn, og som har satt seg større mål enn å administrere ordrene fra EU-pampene. Jeg tenker på SV, Rødt og MDG.

Hva går samfunnskritikken ut på?

La oss først se på svakhetene som partiene kritiserer i dagens system. Først: Det sies at vi lever i et demokrati. Men lever vi ikke også i en økonomisk tvangstrøye? Hva er riktig?

Gjennom konkurranse blir kapitalistene styrt av en usynlig hånd til å gjøre det som er best for fellesskapet.

Kapitalistene tenker bare på å få kapitalen til å vokse. Det er tilfeldigheter som avgjør om det fører til sysselsetting eller arbeidsløshet, til god levestandard eller sultelønn.

Om vi skjærer gjennom alt tåkeprat om smarte investeringer og taktisk eksponering i markedet, så finner vi den eneste

kilden som får kapitalen til å vokse: At arbeidsgiveren tjener mer på å ha folk i arbeid enn det han betaler ut i lønn.

*Eierne av rikdommen er opp-
tatt av å øke sin rikdom. Om
de tenker annerledes blir de
feid ut av markedet av andre
som vil øke sin rikdom.*

*Kapitalisten kjøper retten til
å disponere over arbeiderens
arbeidsevne nettopp som et
middel til å nå sitt mål, profitt.*

Dette er den grunnleggende svakheten med dagens system. På kort sikt er det bare urettferdig. På lang sikt er det en trussel mot arbeidsplassene og en trussel mot miljøet. SV,

Rødt og MDG sier vi må ha et annet samfunn. Men hva er deres alternativ?

Hva er SVs alternativ

*SV vil demokratisere
arbeidslivet*

*Men hvem skal eie fabrikker,
kraftverk og oljerigger?*

SV ønsker en økonomi med arbeidereie, samvirker og selvstendig næringsvirksomhet.

Selv om samfunnets rikdom skapes av vanlige mennesker gjennom arbeid, er eiendom i kapitalistiske samfunn konsentrert i hendene på et mindretall. Den skeive fordelingen av eiendom fører til ulikhet og klasseskiller. Skal godene deles rettferdig, må arbeidslivet demokratiseres. Et sosialistisk

samfunn har behov for så vel sentral planlegging som markeds mekanismer. Målet er et økologisk, økonomisk og sosialt bærekraftig samfunn. For å oppnå dette vil SV se beslutninger innen energisektoren, samferdsel, arealplanlegging, næringsvirksomhet, landbruk, bistand og utenrikspolitikk i sammenheng.

Hva er Rødts alternativ

Rødt satser på at arbeiderklassen skal ta en helt annen og sterkere politisk posisjon

Men vil demokratisk styre over alle viktige samfunnsfelt skape et stort og ugjennomtrengelig statlig byråkrati?

Rødt vil ha demokratisk styre over alle viktige samfunnsfelt, også økonomien. Makt skal ikke være konsentrert hos noen få, og profitt skal ikke være hovedmålet. Arbeiderklassen, den største samfunnsklassen, som før var uten makt over produksjonen, skal ta en helt annen og sterkere politisk po-

sisjon. Sammen med sine allierte vil arbeiderklassen utgjøre det store flertallet og ha makta over alle viktige samfunnsområder. Rødt jobber for en sosialistisk økonomi som er miljømessig bærekraftig og ikke ødelegger livsgrunnlaget for kommende generasjoner.

Hva er MDGs alternativ

MDG vil at økonomien skal underordnes sunne økologiske prinsipper

Men er det mulig å regulere kapitalistene til å slutte med utbytting av natur og mennesker?

Miljøpartiet De Grønnes mål er et medmenneskelig samfunn i økologisk balanse. Økonomien skal underordnes sunne økologiske prinsipper og fremme fred og rettferdighet både lokalt og globalt. Livskraftige lokalsamfunn, i hovedsak basert på lokale ressurser er en forutsetning for å nå målet. En god blandingsøkonomi forutsetter at velferdstjenester, in-

frastruktur og naturallmenning må forvaltes av fellesskapet via offentlig eierskap eller regulering. Markedet og markedskreftene må også reguleres for å unngå utbytting av natur og mennesker, for å hindre skadelig spekulasjon og for å sikre konkurranse på rettferdige vilkår. En grønn økonomi kan ikke være avhengig av å vokse.

Hva skjer ellers?

Broen til framtiden er en allianse mellom fagbevegelsen, miljøorganisasjoner, kirken og forskere som vil sette kurs for et fornybart Norge ved å bremse oljeutvinning og skape 100 000 klimajobber og grønne arbeidsplasser. De sier at Norge kan bygges på ny, og demokratisk bremse ned både den

globale oppvarmingen og forbrukerkarusellen, ved å bygge på det beste vi har. Bra initiativ. Men svakheten med store allianser er at samfunnskritikken blir ullen. Vi trenger i tillegg noen som sier klart i fra at årsaken til problemene må bort.

Illustrasjonsfoto av Nell Moralee, Lisens: Creativecommons.org

AP om arbeidsløsheten

– Arbeidsledigheten blant unge vokser. Tidligere var stigende ledighet blant unge et større fenomen i Europa, nå er dette i ferd med å bli en realitet også her hjemme. Det er viktig å få på plass tiltak som hindrer at unge skyves permanent ut av arbeidslivet, sier partileder Jonas Gahr Støre.

De siste månedene har vi sett en kraftig økning i arbeidsledigheten. For første gang på ti år opplever vi en ledighet på over fire prosent. Ledigheten blant unge er ti ganger så høy som for dem over 54 år, og ble målt til 9,4 prosent første kvartal 2015.

I NAVs ledighetstall for mai 2015 er det over 23 000 unge mellom 19 og 29 år som er registrert arbeidsledige.

Dette er ikke høykompetente oljeingeniører som enkelt får jobb i andre bransjer. Den store forskjellen på nedgangen nå og den vi så i finanskrisa er etterslepet på kompetanse, særlig blant de yngste.

En høy andel av de unge som henvender seg til NAV har ikke fullført videregående opplæring. 40 000 unge under 30 år har nedsatt arbeidsevne. ¾ av disse har ikke fullført videregående. Det er i ferd med å etableres et stort sosialt skille mellom dem som har og dem som ikke har fullført videregående som forsterkes når ledigheten øker.

For å unngå at den stigende ungdomsledigheten biter seg fast og skyver unge permanent ut av arbeidslivet, må hovedfokus være på å bygge opp ungdommenes kompetanse. Her er APs forslag:

1. Arbeidsmarkedstiltak

Opprette 2000 flere tiltaksplasser, og gi ungdom tydeligere prioritering i NAV.

2. Ungdomsløftet

Styrke innsatsen ved å opprette egne stillinger til kontaktpersoner med tettere oppfølging av ungdom ved de største NAV-kontorene.

3. Bedriftsintern opplæring

Gjøre det lettere å få støtte til bedriftsintern opplæring (BIO) for bedrifter som er rammet av nedgang. Øke maksimal varighet for opplæringstiltaket fra 13 til 26 uker. BIO er et treffsikkert tiltak for å hindre utstøting for dem som allerede er i en varslet nedbemannings- eller permitteringssituasjon.

4. Mer fleksibelt dagpengeregulverk

Muligheten til å fullføre videregående opplæring mens man er på tiltak er i dag svært begrensede. Hovedregelen om at formell utdanning ikke skal finansieres ved dagpenger skal ligge fast, men vi vil ha en mer fleksibel praktisering av re-

gelverket og gjøre det enklere for ungdom som har falt utenfor å ta enkeltfag ved videregående skole mens de er på tiltak.

5. Videregående opplæring til unge med nedsatt arbeidsevne

Vi ønsker å vri tiltak for unge med nedsatt arbeidsevne over til fullføring av videregående opplæring.

6. Rullerende permitteringsregelverk

Dette vil gjøre det mulig å innføre solidariske ordninger som hindrer at de med lavest ansenitet automatisk mister jobben.

7. Økt tilskudd til lærlingeplasser

Øke lærlingtilskuddet slik at tilskuddet kommer på nivå med tilskuddet til en skoleplass på videregående.

8. Flere offentlige lærlingeplasser

Underliggende etater i staten, båter som driftes i offentlig regi etc. må forpliktes til å ta inn flere lærlinger. Vi vil også i Aps budsjettproposisjon for kommunene legge en klar føring på flere lærlinger i kommunal sektor.

9. Flere fagskoleplasser

Fagskolene er et godt etter- og videreutdanningstilbud som nå opplever økning i søkertall. Vi foreslår 1000 nye fagskoleplasser.

10. Flere studieplasser

Det har vært en enorm økning i søknader til høyere utdanning, særlig innenfor velferdsstatens yrker. Flere tusen vil til høsten stå uten plass. Vi foreslår til sammen 3000 nye studieplasser fra høsten innenfor tradisjonelle velferdsfag og realfag.

Rødt om arbeidsløsheten

Rødt vil ha mer kraftforedlende industri. Foto: Arne Hjorth Johansen. Lisens: Creativecommons.org

Blir Erna Solberg i framtiden husket som statsministeren som slapp massearbeidsløsheten løs i Norge?

Av Bjørnar Moxnes og Marie Sneve Martinussen

Det er mørke skyer over norsk økonomi. 117.000 står uten jobb, 80 000 er helt ledige.

Det er ingenting som forsterker Forskjells-Norge mer enn arbeidsledighet. Det er til og med Høyre enige i: «Den viktigste ulikheten mellom folk er om de har jobb eller ei», sa Høyres Svein Flåtten til Klassekampen i fjor.

Får ledigheten bite seg fast nå, vil det forsterke Forskjells-Norge på et kritisk tidspunkt. De økonomiske forskjellene er historisk høye, vi må tilbake på 30-tallet for å finne maken. Dette er med andre ord ikke tiden for «vente og se»-politikk.

Derfor er det alvorlig at den mørkeblå regjeringa gjør nesten alt feil i møtet med den økende ledigheten.

For det første prøver de å møte økende ledighet med skattelette. Det er ren idioti. Hvorfor skal en bedriftsleder som sliter med å holde ansatte i aktivitet, ansette flere så fort skattene kuttes? Det hjelper ikke med skattelette om ordrebøkene er tomme.

Det er en myte at så fort man gir kapitaleiere og investorer skatteletter, bruker de pengene på å ansette noen. Målet til en investor er ikke å ansette flest mulig, men å få best mulig

profitt. Derfor er det mer sannsynlig at pengene går til investeringer i brukt eiendom. Det gir høy avkastning, men ikke mange arbeidsplasser.

Skattekuttene gjør også at kommunene får lavere inntekter, som i neste omgang betyr færre arbeidsplasser. Tallet på ledige stillinger i offentlig sektor er 20–30 prosent lavere enn på samme tid i fjor. Og færre ansatte i offentlig sektor gir mindre etterspørsel i privat sektor.

For det andre gjør regjeringa ingen ekstrainsats for å skape nye jobber. Dette er Siv Jensens nye arbeidslinje: De som ikke kan jobbe skal tvinges til det – mens de som har utdanning, mulighet og motivasjon, de skal gå ledige og vente på at markedet snur.

For det tredje gjør de det lettere å ansette midlertidig. Det betyr at de faste jobbene som ryker nå vil erstattes av flere midlertidige stillinger når økonomien tar seg opp igjen.

Om de ikke våkner og tar grep, vil Solberg-regjeringen bli husket som regjeringa som slapp massearbeidsløsheten løs i Norge.

Men én ting har de mørkeblå rett i: Det trengs ikke noen krisepakke for oljeindustrien. Det er en næring som uansett må trappes ned. Men det betyr ikke at de oljeansatte ikke trenger en krisepakke. Ingenting tyder på at Siv Jensen har forstått forskjellen.

Om Jensen skulle komme på bedre tanker, har hun muligheten til å slå to fluer i ett smekk: Med en grønn krisepakke kan arbeidsledigheten kontres samtidig som vi får fart på den grønne omstillinga. Her er Rødts forslag til hva en grønn krisepakke blant annet kan inneholde:

1. Opprusting av vannkraft

Over halvparten av aggregatene som er i drift i norske vannkraftverk er over 40 år gamle. En storstilt oppgradering av de 330 eldste aggregatene vil både gi arbeidsplasser og mer ren energi. I følge beregninger fra NVE kan modernisering av eksisterende vannkraftverk gi mellom 8 – 10 TWh i tilleggproduksjon, fire ganger så mye som den totale vindkraftproduksjonen i 2013.

2. Enøk i kommunene

Kommunene kan få penger til å investere i energisparing: Nye vinduer, solceller på taket og etterisolering, for å nevne noe. Dette vil gi arbeidsplasser umiddelbart, og på sikt vil det betale seg fordi strømregninga blir lavere. Alle kommuner har allerede en klima- og miljøplan hvor slike tiltak er planlagt, men dårlig økonomi gjør ofte at de utsettes. Om staten stiller med midler er det bare å sette i gang.

I etterkant av finanskrisa fikk kommunene 4 mrd i friske tilskudd til vedlikehold, samtidig som støtten via ENOVA ble doblet. Det er ingen grunn til at tiltak i denne størrelsesorden ikke skal settes igang nå.

3. Pilotprosjekter i statlig regi

Regjeringa kan finansiere pilotprosjekter for å kickstarte miljøteknologi: For det første utvikling av offshore vindkraft. En undersøkelse gjort av Agenda viser at 3 av 4 ansatte i petroleumssektoren mener de har kompetanse som er relevant for andre næringer. Offshore vindkraft scorer høyest. Mange med riktig kompetanse blir arbeidsledige i disse dager, og da bør vi hjelpe dem over i jobber i offshore vindkraft.

For det andre utvikling av fiskeoppdrett i lukka anlegg. Dette har blitt forsøkt i mindre skala allerede, men svært gode resultater. Her kan man skape arbeidsplasser samtidig som man løser miljøproblemene knytta til dagens oppdrettsmetoder.

4. Samferdsel

Før var veibygging den typiske måten å møte økende ledighet på. Denne gangen bør vi heller sette pengene på miljøvennlig infrastruktur. I jernbanen finnes det en lang kø av prosjekter som er ferdig planlagt. De må framskyndes slik at vi setter folk i arbeid for å bygge nye kryssningsspor, dobbeltspor og ta igjen vedlikeholdsetterslepet.

5. Rammebetingelser for kraftforedlende industri

Over hele landet finnes det aluminiumsprodusenter og liknende industri som har ønske om å utvide eller investere i mer miljøvennlig teknologi. Men de sitter på gjerdet fordi framtidsutsiktene er for uforutsigbare, særlig med tanke på strømprisen. Stortinget bør innføre et nytt industrikraftregime, som gir stabil og rimelig strøm til industrien mot at de forplikter seg til energieffektivisering og produksjon i Norge. På kort sikt vil det gjøre at mange hopper ned fra gjerdet og setter i gang nye prosjekter som skaper nye arbeidsplasser. En satsing på kraftforedlende industri betyr også at man må skrinlegge planene om nye kraftkabler til utlandet.

Men hvor skal man hente pengene fra?

Et godt sted å starte er de 12 mrd kronene som årlig brukes på å subsidiere oljeleting som går med underskudd. Det betyr i praksis å flytte penger fra et statlig subsidie som holder oljeindustrien kunstig høy, over til å skape nye, grønne arbeidsplasser. Om Siv Jensen mener alvor med at dette er en næring som uansett skal bli mindre, bør vel det passe Jensens uttalte prosjekt godt?

I dag blir du fort sett på som en bråk-
maker bare fordi du vil ha et ordentlig
sted å spise maten din. Gidder vi å ta
den kampen ute på byggeplassen og
med formann, eller vil vi heller sitte på
verktøykista å spise? Eller gå bak hus-
veggen for å gjøre vårt fornødende?
Har firmabilene gjort at vi synes det er
greit å ta med oss all dritten fra byg-
geplassen hjem istedenfor å skifte på
brakka? Her er min erfaring at det er de
minste nystartede entreprenørene som
er verst, mens de største entreprenø-
rene som regel har ordnede forhold for
sine ansatte og underentreprenører.

Kanskje sitter formann selv inne i en trivelig lys og ren kantine og spiser maten sin. Men har han stått på for at montøren skal få et tilfredsstillende spiserom? Aksepterer du elendige spise- og skifteforhold så setter du også standarden for kollegaene dine. Har du med deg en lærling så er du også ansvarlig for at han skal ha ordnede forhold. Kanskje du tenker at det bare er på dette ene anlegget? Her er det bare vi selv som kan være med på å snu trenden. Dette er selvfølgelig rettigheter som er nedfelt i arbeidsmiljøvernloven og overenskomsten. Klarer ikke entreprenøren å stille med tilfredsstillende spiserom, skifterom og sanitær så er det bedriften som må få dette på plass. Eventuelt ved å leie inn en brakke. Kommer ikke dette på plass må du kontakte ditt verneombud eller eventuelt tiltidsmann. Det kan være god nok grunn for å reise fra anlegget dersom dette ikke kommer på plass.

På service kan det være litt vanskeligere å få til ordnede forhold, men her

har du mer frihet til å reise et sted for å spise. Flere bedrifter har også avtaler om «kaffepenger» som en kompensasjon for at de må oppsøke et spisested å kjøpe mat.

Betalt spisepause

I Arbeidsmiljøloven står det at alle skal ha en halvtimes pause i løpet av en normal arbeidsdag. Dersom du ikke fritt kan forlate arbeidsplassen under pausen eller hvis det ikke er tilfredsstillende spiserom skal pausen regnes som en del av arbeidstiden. Det er viktig at dette ikke blir brukt som «betaling» for at bedriften skal slippe unna ansvaret med å skaffe tilfredsstillende spiserom på arbeidsplassen. Men heller brukes unnaksvis på service.

Pause ved overtid

Dersom du jobber mer enn to timer etter den normale arbeidsdagen, skal du ha minimum en halvtime betalt spisepause som godtgjøres som overtid. Dersom du har vakt og må reise rett ut på et vaktoppdrag som varer mer enn to timer etter arbeidsdagen, så skal du ha betalt spisepause med overtidstillegg.

Hva sier lovverket om spise og skifterom

Det skal sørges for at garderobes, toaletter, spiserom og hvilerom er tilfredsstillende i omfang og utførelse. Arbeids- og velferdsrom må legges opp slik at begge kjønn kan arbeide i virksomheten. Hver arbeidstaker skal ha tilstrekkelig plass for opphenging av tøy med adskil-

te låsbart skap for arbeidstøy og privat tøy. Spiserom skal være så stort at det gir tilfredsstillende plass til det største antall arbeidstakere som skal spise samtidig. Spiserom skal om mulig ha dagslys og utsyn. Spiserommet skal også være hensiktsmessig innredet og om nødvendig slik at arbeidstakeren kan tilberede måltider der. Vaskerom eller vaskested skal være utstyrt med håndvask med kaldt og varmt vann. Det skal være et passende antall toaletter.

Hva sier overenskomsten om spise og skifterom

I overenskomsten for heisfaget står det beskrevet hvordan spise- og hvilerom på arbeidsplasser uten innkvarterte arbeidstakere skal være. På anlegg med inntil 6 personer skal det rigges en brakkeenhet på ca 7,4 x 2,5 m. Denne enheten skal inneholde adskilt spiserom med tekjøkken, kjøleskap og oppvaskkum. Det skal være minimum 1m² spillplass per person. Dessuten skal enheten inneholde WC med vask og dusj, 2 tappesteder, låsbart skap til privat tøy samt åpen plass til lomp. Tilsammen minimum ca. 50 cm pr. person. Ved mannskapsstyrker under 6 personer kan mindre enheter benyttes. Ved slike enheter sløyfes dusjen når standarden for øvrig opprettholdes.

Videre står det beskrevet hvordan det skal rigges ved inntil 12, 16 og 40 personer.

Har du spørsmål om dine forhold på arbeidsplassen?

Ta kontakt med ditt verneombud.

Du kan også ta kontakt med HMS ansvarlig i foreninga:

Morten Sandås, mobil 930 51 340

Samles mot arbeidslivskriminalitet

I byene Oslo, Bergen og Stavanger er det åpnet et senter for bekjempelse av arbeidslivskriminalitet hvor Skatteetaten, Arbeidstilsynet, NAV og politiet er representert.

I alle de tre byene skal det jobbes tettere sammen om å gjennomføre felles tilsyn, veiledning og kontroll mot utvalgte bransjer. Målet er å effektivisere innsatsen gjennom koordinerte aksjoner basert på felles analyser og handlingsplaner. Målet med etableringen er at samarbeidet skal forebygge

og stanse kriminell virksomhet før den får etablert seg.

I Oslo befinner det nye senteret seg i 12. etasje i Oslo City.

ID-kort endrer navn til HMS-kort

Arbeids- og sosialdepartementet har vedtatt å endre navnet på id-kortene i bygge- og anleggsbransjen og i renholdsbransjen til HMS-kort.

Formålet til navnendringene er at navnet på kortene skal bli mer knyttet til kortenes formål

og funksjon, slik at kortene ikke feilaktig oppfattes som ordinære legitimasjonsdokument.

Endringene trer i kraft fra 3.juli 2015. Dette får ingen praktiske konsekvenser for de som allerede har qyldige kort.

Stanset hver femte byggeplass

Arbeidstilsynet, Skatteetaten, Politiet, Oslo kemnerkontor og NAV Kontroll gjennomførte i slutten av mai flere felles kontroller av byggeplasser i Oslo og Akershus. Kontrollørene traff over 247 ansatte i 116 forskjellige virksomheter på 25 byggeplasser. Det ble funnet en rekke mangler.

Arbeidstilsynet stanset farlig arbeid på fem byggeplasser, inndro ni byggekort og ga 29 pålegg om man-

glende byggekort. I tillegg er det blitt innhentet informasjon fra alle arbeidstakerne om lønn og øvrige arbeidsvilkår. Opplysninger fra de ansatte som kan tyde på at det foreligger sosial dumping blir fulgt opp overfor arbeidsgiverne i etterkant. NAV Kontroll vil utrede fem saker videre for mulig trykkesvindel.

Skatt øst og kemneren avdekket at de kontrollerte virksomhetene hadde

totalt ca. 10 millioner kroner i ubetalt merverdiavgift, forskuddsskatt og arbeidsgiveravgift. Det var også manglende registrering i Arbeidstaker- og arbeidsgiverregisteret for hver fjerde arbeidstaker, og hver tiende utenlandske arbeidstaker som ble ID-kontrollert manglet skattekort.

Kilde: www.arbeidstilsynet.no

Tvers gjennom lov til seier (8):

Tapt forsvars- kamp for faglige rettigheter ved vinmonopolet i 1986

Viktige deler av bakgrunnen for denne konflikten var de lovlige tariffstreikene ved Vinmonopolet i 1978 og 1982.

Av Harald Berntsen

Streiken i 1978 starta 19. september, samme dag som Ap-regjeringa Nordli proklamerte lov om lønnsstopp fram til 1980. Fordi Vinmonopolet ennå ikke var medlem av Arbeidsgiverforeninga, N.A.F. (seinere NHO), var arbeiderne ikke omfatta av den tvungne lønnsnemnda som regjeringa hadde gripi inn med i det øvrige samordna tariffoppgjøret. Etter fire uker stemte medlemmene ned et meklingsforslag som var anbefalt av flertallet i forhandlingsut-

valget, og fortsatte streiken – trass i at LOs nestleder Leif Haraldseth offentlig hadde uttalt at på grunn av lønnsstoppen var de "dumme" hvis de gjorde det. Stilt overfor trusselen om tvungen lønnsnemnd, tok de mønster av heis- og telefonsentralmontørene i 1974 og vedtok at streiken uansett ville fortsette til krava var innfridd. Lønnsnemnda uteblei, og etter ni uker fikk arbeiderne langt på vei det tillegget de hadde krevd. Tillegget var i strid

med lønnsstopploven, men nå var det viktigere for regjering og LO-ledelse å få slutt på streiken og hindre at den utløste et mer omfattende opprør mot loven!

Seieren i 1978 førte til radikalisering og større aktivisering av medlemmene i Vinmonopolets Arbeiderforening, og i 1982 gikk foreninga til etterkrigstidas lengste lovlige streik for hovedkravet om å få løfta lønna opp på snittet i Os-

Vinmonopolet. Foto: Inge Gjellesvik Scanpix.

lo-industrien. Trass i alle slags forsøk på å splitte de streikende, og trass i at de tillitsvalgte ved bedriftens avdelinger i Bergen, Trondheim og Hamar lot seg bruke til å gå offentlig ut mot en utvidelse av streiken, sto de streikende – med støtte fra NNN og ikke minst forbundsformannen Einar Hysvær – fast på sitt. Etter hundre dagers kamp kunne de vedta et nytt meklingsforslag som ga dem kr. 2,00 av de 2,50 som de hadde krevd. – Med ei Høyre-re-

gjerung som på et liberalistisk grunnlag var motstander av å gripe inn i arbeidskonflikter med tvungen lønnsnemnd, hadde trusselen om dette vært mindre. Foreninga hadde da også nøyd seg med å agitere for at lønnsnemnd ville være i strid med ILO-konvensjonen om streikeretten.

Statssekretær i Nordlis regjering, Ap-mannen Kjell Kristensen og den tidligere statsministerkandidaten etter

Nordli, forretningsfører i Folketeaterbygningen på Youngstorget, Rolf Hansen, satt som henholdsvis leder og nestleder i Vinmonopolets styre.

Sammen med bedriftsledelsen hadde de prøvd å bruke konflikten til å knekke den radikalisererte og brysomme fagforeninga, der den dyktige AKP(ml)-eren Håkon Høst nå var leder. Under streiken hadde de fått det for seg at Høst og de andre tillitsvalgte egentlig

Polstreiken. Foto: Johnny Leo Johansen

ikke representerte medlemmene, og flere ganger vendt seg til alle medlemmer direkte. Dette var et brudd på Hovedavtalen, nærmere bestemt på et hovedprinsipp i det klassekompromisset som lå til grunn for avtalen: Arbeidsgivernes anerkjennelse av de tillitsvalgte som talspersoner for dem som hadde valgt dem.

I begynnelsen av september 1986 kom det til en bagatellmessig krangel mellom kolonnefører Anthony Whelan og

Håkon Høst, som var maskinfører ved etikettmaskinen. I stedet for å skvære opp på stedet, rapporterte Whelan episoden videre. Den havna til slutt i Poles personalavdeling, som konkluderte med å overflytte Høst fra stillinga som maskinfører i tapperiet til ikke-eksisterende oppgaver på materiallageret. Arbeiderforeninga svarte med å ta saka opp med NNN og LO, som mente at overflyttinga var å betrakte som en oppsigelse og en klart usaklig sådan, og at det var desto mer alvorlig

at den ramma den hovedtillitsvalgte. På dette svarte Vinmonopolets ledelse bare at beslutninga om å overflytte Høst var tatt, og at hvis Høst ikke møtte fram på materiallageret den 30. september, var det et pliktbrudd som ville føre til øyeblikkelig avskjed. NNN varsla da arbeidsrettssak for å få kjent overflyttinga/oppsigelsen ugyldig, og forbundsformannen, Ap-medlem Einar Hysvær, sa til Arbeiderbladet at ingen kunne "måle seg med Vinmonopolets ledelse i arrogant maktmisbruk". Enda

verre var det i følge Hysvær at N.A.F., der statsbedriften Vinmonopolet nå var blitt medlem for å stå sterkere mot fagforeninga, ga uforbeholden støtte til bedriftsledelsen.

NNN mente også at Høst hadde rett til å bli stående i stillinga inntil saka var rettslig avgjort. På medlemsmøte vedtok fagforeninga enstemmig at den så på bedriftens handlemåte som grov trakassering av en tillitsvalgt, og påla Høst å møte på sin arbeidsplass i tap-

periet som vanlig 30. september. Hvis bedriften fulgte opp trusselen om avskjed, ga vedtaket klar beskjed om at det ville bety full krig, og bedriften måtte da sjøl ta konsekvensene av dette.

Høst gjorde som han var pålagt av foreninga, og bedriften gjorde alvor av sine trusler. Det vakte stor forbitrelse at Handel og Kontors styrerepresentant, Knut Sandvik fra Trondheim, støtta bedriftsledelsen, han hadde som leder av polararbeiderforeninga der i byen fire år før dolka sine streikende kolleger i ryggen. Avskjeden blei vedtatt i ansettelsesrådet mot ansatterepresentantenes stemmer, og på et godt besøkt medlemsmøte svarte foreninga med – mot én stemme – å fatte vedtak om full streik. Fra første dag fikk streiken overveldende støtte i hele fagbevegelsen. I andre konflikttuka sympatistreika 15 000 fagorganiserte for at avskjedigelsen måtte trekkes tilbake. NNN måtte gå med på at streiken var tariffstridig og ulovlig, men gjorde alt forbundet kunne for i realiteten å støtte den. Bedriften svarte med å registrere streikevaktene ved navn, ved å unnlate å betrakte sjukemeldte som streikende, og ved å listeføre og betale ut lønn til medlemmer som erklærte seg villige til å arbeide uten å møte fram på arbeidsplassen.

Streikevedtaket betydde at foreninga sterkt frykta for at NNN/LOs stevning av bedriften for usaklig oppsigelse ikke ville føre fram i Arbeidsretten. Det kan likevel se ut som om illusjoner om noe anna ikke blei aktivt motarbeida. I hvert fall heter det i foreningas grundige og interessante jubileumsberetning at det var "et slag i ansiktet" på de streikende og Håkon Høst da arbeidsrettsdommen enstemmig gikk i Polets favør. Med tidligere LO-leder Tor Aspengren, god venn og meningsfelle av nestformannen i Pol-styret, Rolf Hansen, som den ene av LOs representanter i Arbeidsretten, fant retten at Høst var flytta og avskjediga som arbeider og ikke som tillitsvalgt, og Hovedavtalen ga han

dermed ikke noe særskilt vern. Dommen førte straks til at bedriften begynte å true de streikende med avskjedigelse, og til at LO gjennom sine distriktskontorer aktivt begynte å motarbeide streiken og støtten til den. Presset førte til at flere og flere erklærte seg "arbeidsvillige", og de streikende fant det bedre å avblåse aksjonen i samla tropp enn å risikere uordna retrett og organisatorisk oppløsning. Samtidig blei Høst ansatt som leder av Vinmonopolets Arbeiderforening på heltid.

Arbeiderforeninga engasjerte også advokat Harald Stabell. Stabell fikk Høyesteretts kjæremålsutvalg med på at saka kunne behandles på nytt ut fra oppsigelsesvernet i Arbeidsmiljøloven, nå som ei sak mellom Høst som arbeider og Vinmonopolet. Saka endte med at rettens flertall felte dom for at flyttinga og etterpå avskjedigelsen var saklig begrunna med at den sterke, utadvendte og garva tilitsvalgte Høst var ei psykologisk belastning for den innadvendte og stillferdige Whelan!

Streiken led altså nederlag, men det var et stolt nederlag. Bedriften fikk drivi gjennom suspensjon fra tillitsverv i to år for sju tillitsvalgte, men foreninga svarte med å velge nye folk som vokste med oppgaven og gjorde foreninga enda sterkere og mer aktiv i bredden enn den hadde vært.

Litteratur for videre studier:

Vinmonopolets Arbeiderforenings grundige og nyanserte jubileumsbok 85 ÅR FOR BEDRE KÅR 1925–2010 (Oslo 2010). De to første delene er skrivi av polararbeiderne Erik Hagen, Håkon Høst, Tore Nygårdsmoen, Jan Pettersen, Terje Thurmann-Moe og Douglas Ferguson, den siste delen av fagforeningshistorikeren Paul Bjerke.

Det greske folk stanger hodet mot en sosial-demokratisk austerity-mur

Alexis Tsipras har en plan og fikk det svar han ba om fra sitt eget stolte folk. Det kraftfulle oxi løser i og for seg ingen ting for Hellas, annet enn å øke sjansen for en politiske mobilisering for den lange marsjen for å kvitte seg med gjeldsåket.

Av Halvor Fjermeros

Jeg var på nippet til å skrive en liten blogg sist søndag ettermiddag, før valgresultatet forelå, med et forsiktig «skal jeg våge å tro på et nei» som tenkt tittel. Det var etter at jeg snakket med en venn som kom med ferske inntrykk fra Aten der tall fra den store manifestasjonen sist fredag ble anslått til

et sted mellom 120.000 og 150.000 demonstranter til støtte for Syriza og statsminister Tsipras. I media både hjemme og ute ble det stort sett rapportert om to store markeringer, en for ja og en for nei. Men de mest pålitelige mål jeg har sett viste at det «bare» var 20.000–25.000 på ja-møtet som fant

Sosialdemokrater som går i spisse for å rive ned den greske velferdsstaten. Fra venstre: Sigmar Gabriel. Utsnitt av et foto av blu-news.org. Martin Schulz. Foto Mathieu Delmestre. Jeroen Dijsselbloem, Arbeiderpartiet (NL). Foto: Lex Draijer. Alle bilder under lisens Creativecommons.org.

sted ved den gamle olympiastadion, et snes diskoskast øst for parlamentsbygget. Men på Syntagma-plassen, foran parlamentet, både på det øvre og nedre nivå, var det så pakket med folk at alle tilstøtende gater inn til plassen var blokkert. Denne massive markeringen kunne aldri Syrizas eget apparat ha organisert, sa noen av mine venner i det greske regjeringspartiet. For det var de breie lag av folket som stemte med føttene. Siden gikk de hen og brukte stemmeseddelen – på et avstemningsgrunnlag som strengt tatt var temmelig uforståelig, formelt sett. Men reelt skjønte alle hva et oxi – det uttales «å-shi» med trykk på siste stavelse – betydde.

Tsipras snakker direkte til folket

Som da Syriza vant valget i januar i år, klarte Alexis Tsipras også denne gang å overbevise folk om ikke å la seg rive med av den frykt som ble forsøkt skapt både av politiske motstandere i Hellas og blant EU-toppene om hvilken ulykke Syriza ved makta vil bringe grekerne inn i. Igjen viste Tsipras sin enestående evne til å snakke direkte til folket, og til å be det samme folket uttale seg akkurat i det rette og avgjørende øyeblikk. I stedet for å gå veien om egne partiorganer og parlamentet, valgte han å annonsere en folkeavstemning som etterlot politikere i så vel Brussel som i Aten perplekse. I realiteten ble dette et valg for eller mot Syrizas re-

gjerings, ja for eller mot Tsipras som statsminister. For selv om vel 61 % av grekerne som stemte har sagt nei til det «tilbud» om nye nedskjæringer som troikaen (pengefondet IMF, sentralbanken ESB og EU-kommisjonen) byr Hellas etter de siste forhandlingene, er det ikke mye konkret Tsipras kan slå i bordet med når de nå går inn i nye runder – med angivelig aller siste deadline søndag denne uka. Men den unge statsministeren vet at hans folk følger ham med argusøyne og at de sannsynligvis vil støtte hans vurderinger når det kommer til de vanskeligste beslutninger.

Hvorfor klamrer Tsipras seg til euroen og nekter å bøye seg for bryske Brussel- og Berlin-røster om å gå i kne og

vilkårsløst godta betingelsene som stilles for nye gjeldsbetjeningslån? Jeg tror mannen har en plan. Han vil teste ut til siste trevl muligheten for å bygge opp en opposisjon innad i EU-systemet som krever et alternativ til den rådende budsjettkutt-politikken. La gå at Tsipras har hatt overdrevne forestillinger om hva han kunne oppnå, og mange innen Syriza's parlamentsgruppe mener han har hatt illusjoner på dette punktet, men han kjemper som en løve mot lansestikkene fra austerity-politikere i alle land, og øyner kanskje glimt av håp om at dette over tid vil skape grunnlag for indre opposisjon. Håpet kan synes fåfengt blant statsledere som han kanskje har festet størst lit til tidligere, som en president Hollande eller en statsminister Renzi. Men på den annen side har det dukket opp sterke utfordrere til de sittende regjeringer i land som Spania og Irland. Jo lenger Tsipras fortsetter sin oppholdende strid mot overmakta, desto større er muligheten for at det Brussel-skeptiske Podemos og det EU-kritiske Sinn Fein skal lykkes i deres respektive forsøk på regjeringsinnflytelse i Madrid og Dublin. Denne kampen har perspektiv langt ut over spørsmålet om hvorvidt Hellas skal bli eller gå ut euroen.

Derneft forsøker Tsipras å få til en hjemlig mobilisering hvor han er nødt til å ta hensyn til at det fortsatt er omkring 70 % av det greske folk som er for euroen. Derfor kan han ikke foreta seg alt for brå bevegelser henimot et «gexit»-standpunkt, med eventuell overgang til en nødvaluta eller tilbakegang til drakmen. Jeg tror Tsipras er grunnleggende tilhenger av euroen, men det som betyr mer for en politiker med hans ambisjon er at han er på bølgelengde med folkeflertallet. I motsetning til den delen av Syriza som helt siden den formelle dannelsen av det mangslungne partiet for to år siden har

vært for å vedta en snarest mulig exit fra både euroen og EU, har partileder Tsipras unngått de interne konfrontasjoner. Det har skjedd til både frustrasjon og irritasjon fra venstreopposisjonen i Syriza som stadig har gått rundt og håpet på nye møter der de store avgjørelser om gjeldsforhandlinger og veien videre skulle behandles. Men Tsipras har en annen dagsorden. Kun to ganger har sentralkomiteens 200 medlemmer blitt sammenkalt siden valgteieren 25. januar. Dermed har Tsipras unngått bindende vedtak som har innskrenket hans evne til å manøvrere i det ekstremt krevende forhandlingene han og hans tidligere og nå nye finansminister har vært gjennom. Med folkeavstemningsutspillet satte han venstreopposisjonen sjakk matt (for hvem kunne vel protestere mot at folket fikk si sin mening?), og viste hvilken evne han har til å mobilisere massene ansikt til ansikt, som i stormøtet på Syntagma-plassen fredag. Sånn opptre en rotte marxistisk statsmann som har forstått at en må ligge unna partisekterismens irrganger hvis en skal nå ut til de breie lag av folket. Slik opptre også en taktiker som nettopp ved denne manøvreren fikk eksponert de innen egen regjering og eget parti som framsto som vilkårløse tilhengere av euroen, uansett hvilke betingelser austerity-jihadistene i Brussel og Berlin byr dem.

Tsipras viste evne til høyt spill da han ba om folkets nei. For han møtte et europeisk og hjemlig propagandaorkester som tutet ørene fulle på grekerne om hva de risikerte hvis de fulgte hans råd. Det var også høyt spill overfor opposisjonen i eget parti som ved et svakere resultat eller et regelrett «ja» til fortsatt underkastelse for troikaen, ville kunne ha undergravd muligheten for å holde Syriza samlet i parlamentet. Slik framstår Alexis Tsipras som en balan-

sekunstner som klarer å holde håpet oppe om å unngå katastrofe for gresk økonomi, samtidig som han ikke fører sitt parti og sin regjering lukt inn i en sosialdemokratisk aksept for troikaens kriseoppskrift. Slik har han klart å bære et parti av sprikende staur gjennom sitt første halvår som regjeringssjef. Men enhver som har prøvd seg på den øvelsen vet hva som skjer når først en staur løsner ...

Den kristelig- og sosialdemokratiske austerity-fronten

De siste ukene har framvist et stormløp fra europeiske toppolitikere for å skremme og true grekerne til lydighet. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble har lenge befunnet seg i spissen for dette feltet av politikere som åpent har sagt at de ønsker en eurozone uten Hellas som medlem. Han har vært den steileste motstander av nå avgåtte finansminister Varoufakis i den mektige Eurogruppa av de 19 eurolandenes finansministre. Kristeligdemokraten Schäuble har, i motsetning til sin sjef Angela Merkel, ikke behovd å sette tann for tunge i sine bestrebelser på å fortelle grekerne at de ikke bør ha forhåpninger om noen form for gjeldslettelser. Men den tyske koalisjonsregjeringa består også av sosialdemokraterne i SPD. Merkels nestsjef, viseskanler Sigmar Gabriel, som er leder for SPD, uttalte dagen før søndagens valg at Tsipras hadde «revet de siste broer som Europa og Hellas kunne bruke for å nå et kompromiss».

I onsdagens debatt om Hellas i EU-parlamentet ble statsminister Tsipras utsatt for nye anklager fra kristeligdemokratiske, sosialdemokratiske og liberale politikere. Nestlederen for Europeisk folkeparti (EPP), Manfred Weber fra det bayerske kristelig-sosiale partiet CSU gjentok sin egen finans-

minister Schäubles påstand om at Aten bare har seg selv å takke for gjelds-krisa og landets økonomiske situasjon, og at Tsipras dermed må lete forgjeves etter syndebukker utenfor Hellas. Weber anklaget også Tsipras for beslutningen om å holde folkeavstemning, i stedet for å gjøre som andre medlemsstater, nemlig å innføre reformene og foreta de nødvendige finanspolitiske konsolideringer.

Presidenten i EU-parlamentet, Martin Schulz, også han tysk sosialdemokrat, dro til Aten i kampens hete for å fortelle grekerne at de sto overfor et «Armageddon», en dommedagskatastrofe av bibelske dimensjoner, altså. Han truet med at «uten nye penger vil ikke lønninger bli betalt, helsesystemet vil slutte å fungere, kraftforsyning og offentlig transport vil bryte sammen og de vil ikke bli i stand til å importere livsviktige varer fordi ingen vil være i stand til å betale.»

Og i aller forreste linje for austerity-fronten i Brussel har lederen for eurogruppa, altså eurolandenenes finansministre, Jeroen Dijsselbloem, stilt seg. Han er finansminister i det nederlandske arbeiderpartiets (PvdA) koalisjonsregjering. Mandag ba den nederlandske sosialistpartilederen Emil Roemer om at den sosialdemokratiske finansminister Dijsselbloem må gå av som leder for eurogruppa fordi han har støttet sin mektige tyske kollega Wolfgang Schäuble gjennom hele Hellas-krisa siden Syriza kom i regjering. Dette kravet om avgang ble framsatt som svar på at Tsipras gikk med på å «ofre» sin egen finansminister Varoufakis dagen etter det greske folkets kraftfulle nei i et forsøk på å lette forhandlingene i en avgjørende fase. Varoufakis, uten slips, men med nok av kunnskap om økonomisk historie og euroens grunnleggende svakhet som felles valuta, har

vært «a pain in the ass» for de andre finansministrene i denne kristelig- og sosialdemokratiske nedskjæringsligaen.

Og Gahr Støre sier ingenting (som ikke EU er enig i)

Søndag kveld var vi samlet, mange hundre av oss som heier på Hellas, under Klassekampens valgvake for Syriza på et utested på Tøyen i Oslo. Jubelen sto i taket da de første valgdagsmålingene kom på den opprigitte storskjermen. Siden kom enkeltkretsers resultater med nei-stemmetall på over 70 % feler steder. Fra før valgdagen viste målinger at det var ungdommen som var de sterkeste støttespillere for Tsipras ønske om et tydelig nei fra folket. I følge en meningsmåling fra Antenna News var det 67% nei-flertall blant grekere under 35 år. Det er altså ungdommen som omsider har våknet til politisk dåd og som har talt gjennom en demokratisk avstemning.

En skulle tro at Arbeiderpartiet her hjemme, og særlig kanskje AUF ville delta i jubelen. Men nei, fra Ap er det taust som i en kalket grav. Fra hovedkvarteret i Det norske arbeiderparti henvises det derimot (iflg Klassekampen 06.07.) til Jonas Gahr Støres Facebook-side. Der skriver han om at det greske nei kaller på politiske løsninger og han advarer mot å kaste Hellas ut av EU. Mot slutten av sin betraktning kommer han til en forsøksvis konklusjon: «Men reformer og utsikt til gjeldslette må komme som en helhet. Det siste kan ikke vente på det første slik det nå ligger an, det finnes knapt en vekstevne i den greske økonomien, og det lille som finnes vil forsvinne om det er kutt og kutt og kutt til svake grupper dette skal handle om. Det er enighet om en avtale med en slik balanse EU og Hellas må arbeide for nå.»

Altså: På den ene sida må gjeldslette være en del av en helhet der reformer inngår. Men på den annen side kan ikke gjeldslette vente på «reformer». Dermed ender Ap-lederen opp med å anbefale EU og Hellas å arbeide for «en balanse» mellom disse to sidene. Originalt! For hva annet er det EU og Hellas har kranglet om i fem måneder enn nettopp å finne fram til denne «balansen» – som jo egentlig handler om maktbalansen mellom det ene Hellas og de 18 øvrige euroland? Med andre ord: Gahr Støre er ikke i stand til å komme med så mye som et nytt komma i sin anbefaling til «konfliktløsning».

Han kunne ha sagt at nå har konflikten kommet så langt at det ikke er mulig å skape ny vekst i Hellas uten at gjelda slettes. Han kunne bare ha sitert den siste rapporten fra Det internasjonale pengefondet IMF som slår fast at den greske gjeldsbyrden fortsatt vil være 118 % av brutto nasjonalprodukt i 2030, eller det dobbelte av de 60 % som euroens konvergenskrav tillater, dersom ikke landet får slettet deler av gjelda. Han kunne ha sagt at nå må Norge utbetale de 52 milliarder kronene som i 2012 ble bevilget til IMF's lånepakke, men som ligger saltet ned i Norges Banks kjølige kjellervelv, og vært raus på vegne av renteniststaten Norge. Han kunne ha krevd at det norske lånet ble gitt til grekerne som dermed kunne slette en tilsvarende del av sin gjeld som et bidrag til å bryte ut av gjeldsfengselet. Sannsynligvis ville han kunne fått flertall for et slikt forslag på Stortinget, med litt mobilisering i krokenes attåt. Slik ville kanskje sosialdemokratiske ledere ha tenkt en gang – i den internasjonale solidaritetens navn.

Det var den gang det, men ikke nå.

Rune Larsen etterlyser de andre støttespillerne etter arbeidsulykken i heissjakt i Bærum for snart to år siden

Politikere slo ring om heis-offeret Ramunas Gudas da saken stod på som verst. Men nå er det stille – og forsikringssaken har gått i stå, bemerker Rune Larsen.

Av LEIF MARTIN KIRKNES, Nettverk

Det nærmer seg nå snart to år siden litaueren Ramunas Gudas ble alvorlig og stygt skadet på byggeplassen til ABBL på Haslum i Bærum, bemerker Rune Larsen, en av ildsjelene som har fulgt saken fra den inntraff. Han er for øvrig med i Heismontørenes fagforening, og var med sin ekspertise på fagfeltet tidlig ute med å antyde ugler i mosen etter at Gudas brått ble rykket mangfoldige meter opp en heissjakt og med det pådro seg alvorlige skader i ryggen og beinet.

Nå lurar Larsen på hva som skjedde med særlig de politiske bekymrede røstene som reiste seg i kjølvannet av episoden, der den unge litaueren endte arbeidsufør i hjemlandet etter ulykken på den norske byggeplassen.

– Hvor er Ap-politiker Marianne Aasen nå? Aasen var ivrig i saken den uka Ramunas med sin litauiske advokat var i Norge for å gjennomføre flere møter og gjøremål tilknyttet arbeidsulykken som rammet ham så sterkt, spør han via en epost sendt til Frifagbevegelse i løpet av sommerferien.

Marianne Aasen møtte til og med opp utenfor byggeplassen på Haslum da Ramunas var der for å se stedet og for

å treffe sin redningsmann fra Asker og Bærum brannvesen, fremhever Larsen. – Det var liksom ikke måte på lovord om Aps arbeid mot sosial dumping og at Ramunas skulle hjelpes til yrkesskadeerstatning. Saken ble også tatt opp i Stortinget, påpeker han.

YFF-avslag

For saken er ikke over ennå, påpeker Larsen. Yrkesskadeforsikringsforeningen (YFF), som behandler erstatningsansvar fra usikrede arbeidstakere, har ifølge Larsen gjort en helomvending i forhold hva de først sa og vedtatt at de ikke har erstatningsansvar for Ramunas Gudas.

– Hvor er Ap-politiker Marianne Aasen nå?

Rune Larsen, Heismontørenes Fagforening

– Marianne Aasen ble informert i et møte på Stortinget med frivillige advokater fra Kco i Sandvika om at YFF påtok seg erstatningsansvar for Ramunas Gudas, da det åpenbart ikke var tegnet lovpålagt yrkesskadeforsikring for Ramunas da han kom til Norge for å jobbe. Dessverre så har YFF endret dette ansvarsforholdet sitt, og det er svært tragisk for Ramunas. Denne tra-

giske endringen vet Aps Marianne Aasen om, og mange andre! Hvor er de nå etter dette? Hvorfor er de ikke på banen nå med sin politiske posisjon?, spør Larsen.

YFF-avslaget inntraff tidligere i år, og er blant annet omtalt i lokalavisa Budstikka som var tidlig ute med å skrive om heisulykken og siden har fulgt saken svært tett.

Sliter mot borgerlig flertall

Marianne Aasen sier til Nettverk at hun setter pris på engasjementet til Rune Larsen spesifikt og fagbevegelsen generelt.

– Men så er det sånn at som politiker kan jeg i liten grad hjelpe enkeltpersoner med å rydde opp i ting som har skjedd før. Det viktigste er hva slags politikk Norge har på området. Men så har ikke Arbeiderpartiet regjeringsmakt, og på Stortinget blir vi nedstemt, forteller hun.

Aasen nevner at partiet, mens de satt i posisjon i forrige regjering, jobbet med en ny lov om yrkesskadeerstatning. Den og andre handlingsplaner mot sosial dumping har de etterlyst fra nåværende regjering.

– Men de borgerlige er imot mange av tiltakene vi ønsker. Jeg kommer ikke lenger. Vi blir nedstemt, forteller Aasen.

Fagbevegelsen viktig i slike saker

Hun er opptatt av at en parallell vei å gå er å styrke trepartssamarbeidet og få opp organisasjonsgraden. Blant annet nevnes muligheten for kollektiv søksmålsrett, muligheten for allmenngjøring av tariffavtaler og styrket tilsyn ute på arbeidsplassen der man har tillitsvalgte som følger med at lover og regler blir fulgt.

– I Ramunas Gudas-saken er det mange som ikke har gjort jobben sin, for eksempel med tanke på å kunne regelverket. Presset som har vært rundt Politiet og Arbeidstilsynet burde ha vært helt unødvendig, sier Aasen.

– Det er mange som har blitt engasjert i denne saken. Og fortsatt oppstår det nye saker, i sommer var det arbeidsuhell med dødsfall, og noen av disse ulykkene har helt sikkert inntruffet fordi regelverk ikke blir fulgt, tilsynet ikke er godt nok, det ikke blir gitt nok opplæring og fordi en lukker øynene og håper det går bra, sier Aasen.

Hun mener det er viktig at Arbeidstilsynet rustes opp så de bedre kan håndtere oppgaven de har og at de kan regelverket.

– Men generelt er organisert arbeidsliv det beste tiltaket mot sosial dumping, der tillitsvalgte følger med på arbeidsplassen der de er, sier Aasen.

EØS-utredes

Hos Kco Advokater i Sandvika kjemper advokat Tonje Giertsen fortsatt for at Ramunas Gudas skal få erstatning. Da firmaet hørte om saken for nesten to år siden, bestemte de seg for å føre saken vederlagsfritt for Gudas. Giertsen er nå i diskusjon med YFF-advokatene. Her er hennes oppsummering av sakens utvikling:

– Innledningsvis i saken ba jeg eksplisitt YFF om en ansvarserkjennelse og en bekreftelse på at Gudas var omfattet av yrkesskedeforsikringsloven da han ble skadet. Dette mener jeg at jeg fikk. Korrespondansen etter dette gikk ut på å finne frem til de riktige forutsetningene for oppgjør i saken, sier Giertsen.

– Etter et møte i januar hvor vi diskuterte forutsetninger, fikk vi et brev fra YFF hvor de etter en grundigere vurdering av saken nå mente at Gudas ikke faller inn under den norske yrkessa-

deforsikringsloven likevel, og henviste til EØS-regelverket. Jeg er av den formening at YFF uansett må anses avtalerettslig bundet, mens YFF er av den motsatte mening, fortsetter hun.

– Før vi eventuelt går videre med den avtalerettslige siden av saken, har vi fått bistand fra Heismontørenes fagforening til å utrede den EØS-rettslige delen av saken. Vi vil vurdere den videre fremdrift i saken så snart denne utredningen foreligger, sier hun.

Hos YFF i Næringslivets hus sentralt blir Nettverk fortalt at YFF ikke uten videre kan uttale seg om slike enkeltsaker og at selve saksbehandlingen dessuten er satt ut til et eksternt advokatfirma.

Det er advokatfirmaet Riisa & Co. som normalt behandler skadesaker på YFFs vegne.

– Partene er i dialog, og man avventer en tilbakemelding fra motparten, er det advokatfullmektig og saksbehandler Eli Husjord hos Riisa & Co. har å meddele om Gudas-saken.

Kone går nye veier i sikkerhetsarbeidet. På nett kan gamle og unge spille Max og Bob, mens gode holdninger til sikker bruk av heis og rulletrapp glir inn fra dataskjermen. Storartet spill!

Nettadresse:
www.kone.no/safety-game/

NYTT TØY fra HMF til salgs

Vi har bestilt inn nytt tøy med HMF-logo i forskjellige størrelser. Dette kan kjøpes på HMF-kontoret eller bestilles fra ny nestleder Alexander Jordnes eller leder'n.

Pris for hettegenser er kr. **150,-** pr stk og kr. **50,-** pr.stk for pique-skjorte.

Kom innom foreningen for å prøve - ta med kontanter!

Lang fra Oslo? – gå sammen med din avdeling og få tilsendt et parti.

Vidar Fossum

Alder: Har blitt 50 år

Stilling: Plassmontør i Moss for Schindlers Østfoldavdeling

Klubb: Reber

Bosted: Fagerstrand (heismontør hovedstaden).

Verv: Klubbleder Reber Østfoldavdelingen

Vidar har etterhvert opparbeidet seg lang fartstid i heis og er en naturlig turleder når gjengen i Østfoldavdelingen drar på opplevelser sammen.

Hvorfor ble du Heismontør?

Det var vel litt tilfeldig, selv om det var flere i omgangskretsen som var heismontører. Jeg utdannet meg som verktøymaker, men etterhvert ble mindre å gjøre i den bransjen. Da jeg fikk høre at Reber søkte etter folk i Oslo søkte jeg der.

Det var veldig mange søkere husker jeg, men etter å ha vært på intervju fikk jeg heldigvis jobb i osloavdelingen. Begynte rett på anlegg på Oslo City sommeren 1988. Jeg var da 24 år så jeg begynte som helper, men tok skolen og fikk fagbrev i 1991.

Hadde du kjennskap til faget fra før?

Ja, jeg kjenner flere heismontører.

Har du noen gang tenkt at du valgte feil yrke?

Nei, ikke ofte iallfall. Jeg liker å Jobbe, bruke henda til noe fornuftig som gir synlige resultater. Jeg trives med yrkesvalget, selv om bransjen er litt turbulent til tider.

Hva skal til for at du trives?

Et godt arbeidsmiljø og godt forhold til arbeidskollegaer. Det å ha kollegaer som stiller opp når det trengs. Frihet under ansvar, og legge opp arbeidsdagen min selv. Jeg jobber normalt mye alene.

Når ble du interessert i fagforeningsarbeid?

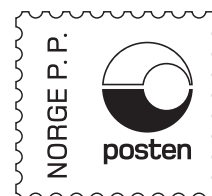
Har hele tiden vært opptatt av fagforeningsarbeid og er stolt av det vi har fått til.

Hva bedriver du med når du ikke skrur heis?

Jeg er leder for den lokale jeger og fiskeforeningen. Har interesse for alle typer jakt, Jakter selv «ælj» og rådyr og er aktiv skytter i jegerforeningen. Jeg er generelt veldig interessert i friluftsliv, og hytta i Trysil med turer i fjellheimen både sommer og vinter. Jeg trener også fotballaget Fagerstrand Reds 2007, der sønnen min er med og sparker. Det blir en kamp i uka i tillegg til treningen.

Hva er det som engasjerer mest?

I jobbsammenheng er det å beholde Faget vårt viktig. At det skal være krav til utdanning for å jobbe med heis. Jeg er veldig kritisk til prisdumningen i bransjen, som selvfølgelig resulterer i stadig dårligere tid på nyanlegg og service for alle.

Verv i Heismontørenes Fagforening per 05.06.15

VERV	PERIODE	NAVN	MOBILTLF.	E-POST
Styre				
Leder	14 - 16	Markus Hansen	469 13 040	markus.hansen87@gmail.com
Nestleder	15 - 17	Morten Sandaas	930 51 340	pemsand@online.no
Nestleder	15 - 17	Alexander Jordnes	959 8 2334	alexuj@icloud.com
Sekretær	14 - 16	David Coron-Andersen	480 06 131	david.andersen@heis.no
Kasserer	15 - 17	Frank Sig Hansen	932 05 222	kasserer@heis.no
Studieleder	14 - 16	Per Arne J. Salo	918 53 408	per.arne.salo@heis.no
1. Styremedlem	14 - 16	Hans Petter Sandaas	959 86 180	hanspettersandaas@hotmail.com
2. Styremedlem	15 - 17	Thomas Skoglund	922 30 888	thomas.skoglund@otisklubben.no
3. Styremedlem	14 - 16	Kim Roger Simble	415 75 576	klubbleder.kone@heis.no
4. Styremedlem	15 - 16	Tomas Rudshaug	926 43 965	tomas.rudshaug@euroheis.no
5. Styremedlem	14 - 16	Espen Milli	902 07 501	espen.milli@heis.no
6. Styremedlem	15 - 17	Jan Refsnæs	918 72 686	janrefsn@online.no
Lærlingrep.	14 - 16	Morten Nordmo	954 72 017	morten_nordmo@hotmail.com
1. Distriktsrep.	15 - 16	Vegard Olimstad	453 94 780	VegardOlimstad@hotmail.com
2. Distriktsrep.	14 - 16	Edmund Berget	930 45 646	edmund.berget@gmail.com
3. Distriktsrep.	14 - 16	Jørn Inge Tvedt	480 34 198	jit81bergen@gmail.com
4. Distriktsrep.	14 - 16	Tom Kristian Hetland	959 86 156	tohetlan@bbnett.no
Andre oppgaver				
Akkordkontrollør	15 - 17	Fritjof Johansson	915 88 420	fritjof1809@hotmail.com
HMS-ansvarlig	14 - 16	Morten Sandaas	930 51 340	pemsand@online.no
Lærlingsansvarlig	15 - 17	Ingrid Overholt	907 60 807	ingridoverholt@hotmail.com
Redaktør	15 - 16	David Coron-Andersen	480 06 131	david.andersen@heis.no
Kontrollkomitè	14 - 16	Dan Terje Rønning	905 77 667	danterje@gmail.com
Kontrollkomitè	15 - 17	Fritjof Johansson	915 88 420	fritjof1809@hotmail.com
Sekretær	–	Bjørn Tore Egeberg		bjorn.tore@heis.no
Landsstyreprerentant (vara)	–	Terje Skog	908 77 069	terje@elogitoa.no
Avdelinger				
Bergen	13 - 15	Steinar Johansen	480 34 229	stahlklubben@hotmail.com
Drammen	14 - 16	Niklas Ørmen	975 43 439	niklas_orm_1@hotmail.com
Hedmark/Oppland	13 - 15	Tom Kristian Hetland	959 86 156	tohetlan@bbnett.no
Agder	11 - 13	Tor Helge Reber	915 63 130	threber@frisurf.no
Møre og Romsdal	14 - 16	Erlend Andberg	911 51 662	erlend.a@hotmail.com
Nord-Norge	14 - 16	Jan Wahlgren	951 91 583	jab-wa@online.no
Oslo	14 - 16	Markus Hansen	469 13 040	markus.hansen87@gmail.com
Stavanger	13 - 15	Vegard Olimstad	453 94 780	VegardOlimstad@hotmail.com
Trondheim	15 - 17	Vidar Nordtvedt	907 452 70	radivvidar@hotmail.com
Vestfold/Telemark	14 - 16	Sondre Tjonneng	913 97 756	sondre.tjonneng@kone.com
Østfold	15 - 17	Frank Sig Hansen	932 05 222	frank.sig.hansen@hotmail.com
Klubber				
Otis	Hovedtill.	Thomas Skoglund	922 30 888	thomas.skoglund@otisklubben.no
Otis	Oslo	Stian B. Pedersen	959 08 344	baanrud@gmail.com
Euroheis	Oslo	Thomas Rudshaug	926 43 965	jo-rudsh@online.no
Kone	Norge	Kim Roger Simble	415 75 576	klubbleder.kone@heis.no
Reber Schindler	Hovedtill.	Jan Refsnæs	918 72 686	janrefsn@online.no
Reber Schindler	Oslo	Morten Sandaas	930 51 340	pemsand@online.no
Stahl	Oslo	Espen Milli	902 07 501	espen.milli@heis.no
Stahl	Bergen	Steinar Johansen	480 34 229	stahlklubben@hotmail.com
Thyssen	Hovedtill.	Hans Petter Sandaas	959 86 180	hanspettersandaas@hotmail.com
Thyssen Bergen	Bergen	Kim Thomassen	959 86 266	kfthomassen@gmail.com
Ing Stein Knutsen	Bergen			
Ribe	Oslo	Bjørn Vole-Gundersen	957 98 987	bjorn.ribeheis@gmail.com
Heis-Tek	Bergen	Terje Fjeldstad	966 25 389	
Heis1	Tromsø	Hans Ottar Olsen	913 66 095	hans-ottar@heis-tek.no
Uniheis	Oslo	Patrick Simonsen	982 30 875	patrick@uniheis.no
Avdeling	Adresse		telefaks	E-post
Oslo	Schweigaardsgt 34 f, 0191 Oslo		22 17 45 53	foreninga@heis.no
Bergen	Kalfarv. 71, 5018 Bergen			bergen@heis.no
Stavanger	Lagårdsvei 124, 4011 Stavanger			VegardOlimstad@hotmail.com